

شهادت حضرت فاطمه(س)

۲ فروردین ماه

نام: فاطمه(س)

لقب: زهرا، صدیقه، طاهره، بتول، راضیه و ...

پدر: حضرت محمد(ص)

مادر: حضرت خدیجه(س)

مدت عمر: ۱۸ سال

مرقد مطهر: بی نشان

۱ پیچشت

تولد حضرت فاطمه(س) در شهر مکه، بیستم ماه جمادی الثانی

۲ پیچشت

وفات حضرت خدیجه(س) مادر حضرت زهرا(س)

۳ ه ق

ازدواج حضرت فاطمه(س) با حضرت علی(ع)

۴ ه ق

میلااد امام حسن(ع)، اولین فرزند حضرت فاطمه(س)

۵ ه ق

میلااد امام حسین(ع)

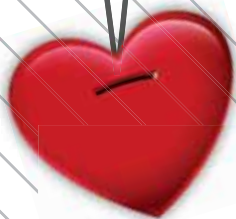
۶ ه ق

میلااد حضرت زینب(س)

۱۱ ه ق

رحلت حضرت پیامبر اسلام(ص)

بهترین قلک دنیا

ای خدای مهربان! می دانم که جیب های بزرگ تو همیشه پر از سکه های بی حساب مهربانی است و هیچ تناسبی با قلک آرزوهای من ندارد. حالا می فهمم که چرا بعضی وقت ها ابرهای باز بگوش با ردوبرق جنون آمیزشان به این همه سادگی من می خندند. یک عمر دنبال قلک بزرگی می گشتم که تمام عیدی های خوب تو در آن جا بگیرند. تا اینکه دیشب ناگهان زمزمه دلم را شنیدم. مطمئنم خودت یادش داده بودی که در گوشم بگوید: «بهترین قلک دنیا منم. این جا نوی سینه تو!» خدایا در این لحظه های روشن و پاک، بهترین قلک دنیا را که خودت بخشیده ای رو به آسمان می گیرم تا از عیدی های زیبای تو لبریز شود. کمک کن دست های نحیفم از گرفتن این قلک به سوی تو خسته نشود. دوست دارم روزی که عیدی های داخل آن را در حضور تو می شمارند، سرم را با افتخار بالا بگیرم. خدایا نگذار عیدی های خوب تو را آبنبات فروش ها و لواشک فروش های دوره گرد از دستم در بیاورند. آمین یا رب العالمین.

حبیب یوسفزاده

۱ فروردین ماه

میلااد حضرت زهرا(س)

۲۱ فروردین ماه

امانش نمی داد. صدا زد: «بانو، نیامدند...»

هیچ کس نیامد...»

خدیجه(س) لبخند زنان نگاهش کرد و گفت: «از هیچ کس جز پروردگرم انتظار یاری ندارم.»

کنیز نزدیک تر رفت. یک فرشته کوچک در آغوش خدیجه خوابیده بود. نسیم ملایمی چهره محمد(ص) را نوازش کرد. جبرئیل آمده بود و در گوشش زمزمه می کرد: «انا اعطیناک الکوثر... ما به تسو کوثری عطا کرده ایم؛ پس برای پروردگارت نماز بگذار و قربانی کن.»

محمد(ص) لبخند زد. چه قدر صدای جبرئیل را دوست داشت!

فاطمه(س)

خورشید از پشت کوه های مکه سر کشیده و نگاه گرمش را به یکی از خانه ها دوخته است. آنجا خانه خدیجه(س) است. چشمه خورشید می جوشد و به خانه نور می باشد. انگار می خواهد از آنچه در خانه می گذرد، خبری بگیرد و برای اهل آسمان ببرد، تا آن ها را در شادی خود شریک سازد. نسیم خنکی صورت عرق کرده خدیجه(س) را نوازش می داد. ساره قنداقه سفید را پهن کرد. حوریان بهشتی فاطمه(س) را شستند و میان قنداقه پیچیدند. پیکی را که خدیجه(س) به دنبال زنان قریشی و هاشمی فرستاده بود، برگشت تنها! گریه

روز جمهوری اسلامی ایران

۱۲ فروردین ماه

شرکت کردند. ۹۸/۲ درصد از مردم به جمهوری اسلامی رأی دادند. امام خمینی(ره) ۱۲ فروردین (روز اعلام نتیجه انتخابات) را «روز جمهوری اسلامی» نامیدند.

روز سرنوشت ساز

۳۵ سال از اولین باری که مردم پس از پیروزی انقلاب به پای صندوق های رأی رفتند، می گذرد.

این انتخابات، در روزهای جمعه و شنبه (دهم و یازدهم فروردین) برگزار شد. همه مردم از هر قشر و مذهب در این همه پرسی

● همیشه در خدمت مادر و پای بند او باش، چون بهشت زیر پای مادران است؛ و نتیجه آن نعمت های بهشتی خواهد بود.
کنز العمال: ج ۱۶، ص ۴۶۲، ح ۴۵۴۴۳.

بزرگداشت عطار نیشابوری

۲۵ فروردین ماه

عارف قصه گو

نام عطار در تاریخ ادبیات ایران، با شعر عرفانی گره خورده است و آثار او از بهترین نمونه‌های ادبیات عارفانه به شمار می‌روند. سادگی زبان عطار از مهم‌ترین ویژگی‌های این شاعر است. عطار در آثار خود بسیاری از مفاهیم ژرف عرفانی را به شکل ساده و آسان بازگو می‌کند. او استاد قصه‌پردازی است و حکایت‌های زیبایش هنوز هم خواندنی‌اند. عطار در آثار خود کوشید قدم به کوچه و بازار بگذارد شعر عطار سرزمینی نیست که فقط پادشاهان و زیبا رویان در آن ساکن باشند. انبوهی از مردمان کوچه و بازار هم در این سرزمین پهناور زندگی می‌کنند؛ جاروکشان، زنان، کودکان، پیرمردان، غلامان و مردمانی از هر دسته و قماش.

**یکی دیوانه‌ای استاد در کوی
جهانی خلق می‌رفتند هر سوی
فغان برداشت این دیوانه ناگاه**

که: «از یک سوی باید رفت و یک راه
به هر سویی چرا باید دویدن؟
به صد سو هیچ جا نتوان
رسیدن.»

روز طبیعت

۱۳ فروردین ماه

فصل لبخند

با اشک شوق موسم لبخند می‌رسد
تا روزهای آخر اسفند می‌رسد
از حلقه‌های پیچک و گل باز فرودین
بر گردنش هزار گلوبند می‌رسد
با چشم‌تر گرفته در آغوش خاک را
مانند مادری که به فرزند می‌رسد
با چای قند پهلو، سینی به دست، عید
از پشت کوه‌های سمرقند می‌رسد
سر می‌کشد به قلّه البرز آفتاب
نوبت به بازدید دماوند می‌رسد
آهسته با عبور صبا در زدی بهار
آخر چه خوب شد که به ما سر
زدی بهار!

وقتش رسیده لاله و ریحان

بیاوری

سبزینه را به خاطر

گلدان بیاوری

بخشی از شعر «بهاریه»
علی فردوسی